



همراه با پاس داشت سه سینماگر «سینماحقیقت» هفدهم کلید خورد

پس از قرائت آیاتی چند از کلام الله مجید و پخش سرود جمهوری اسلامی ایران، حامد شکیبانیا مستندساز که اجرای این مراسم را به عهده داشت، گفت: در این مراسم جمع و جیز وقت زیادی برای سخنرانی مدیران و مسئولان نداریم و قرار است یک سورپرایز دینی داشته باشیم.

سپس حمیدی‌مقدم روی صحنه آمد و گفت: پیش از هر چیز ایام فاطمیه را تسلیت می‌گویم. همچنین یاد می‌کنم از شهادت غیور مردانی که از مرزهای ما دفاع کردند و مظلومانه در پایگاه نظامی راسک به شهادت رسیدند. او با اشاره به برگزاری این مراسم عنوان کرد: این یک افتتاحیه نیست بلکه یک دوره‌ی مست و با مراسم افتتاحیه‌های رایج کمی متفاوت است. در همین آغاز بد نیست از شگفتی خودم به عنوان دبیر بگویم؛ آثار درخشانی را در سال در جشنواره داریم ۶۴۰ فیلم به جشنواره هفدهم فرستاده شد و چیزی حدود ۴۸۰ فیلم کامل شده به دست ما رسید. برای خودم هم سوال بود که با توجه به افزایش هزینه فیلمسازی و تورم پیشهاد فیلمسازان مستند به‌صورت عاشقانه کار می‌کنند؟ گرچه نپادها و مراکز و در این ساخت سهیم هستند اما خواست سینماگران هم در این زمینه مهم بوده است.

حمیدمقدم مطرح کرد: اسمال گروه‌های مشاوران با دقت و البته آه و حسرت فیلم‌ها را انتخاب کردند آه و حسرت از این جهت که با توجه به محدودیت سالن نمی‌توانستیم فیلم‌های زیادی را انتخاب کنیم. در بخش بین‌الملل هم فیلم‌های خوبی به دست ما رسید بخش‌های متنوعی را در این رویداد شاهد هستیم که در مجموع چیزی حدود ۸۵ فیلم در بخش مسابقه ملی، شهید اوینی و خارج از مسابقه و چیزی حدود ۶۰ فیلم در بخش بین‌الملل داریم. تکرر و تنوع در این جشنواره برای ما اهمیت داشت. پس با حضور مشاوران انتخاب مستقیم به سید رنگارنگی از فیلم‌ها دست پیدا کنیم؛ ما تا سال گذشته به گروه مشاوران رسیدیم که چنین گروهی طبق استاندارد جهانی است.دبیر این رویداد با اشاره به نمایش «تاراز» اظهار کرد: این جشنواره با «تاراز» ساخته شاخص آقای فرهاد وهرام آغاز می‌شود. این انتخاب چند دلیل دارد: «تاراز» به ریشه‌های تاریخی توجه دارد، سال‌ها قبل که برنامه تلویزیونی می‌ساختم افتخار این را داشتیم که برای اولین بار آن را در تلویزیون به نمایش بگذارم. از سوسیی در دوران دانشجویی، ما دانشجویمان سینما با همین فیلم در فرهاد وهرام آشنا شدیم. ضمن اینکه این اثر شگنم پژوهشی و تاریخی دارد. پس با از دست دادن یکی از بزرگان سینما یعنی زنده یاد مرتضی پورصمدی که فیلمبردار آن پروژه بود و اینکه احمد ضابطی جهرمی در «تاراز» حضور داشت این ایده به ذهن من رسید که ما در این مستند سه وجه داریم؛ یعنی آقای وهرام، پورصمدی و ضابطی جهرمی. پس جشنواره را با همین فیلم شروع می‌کنیم.حمیدی‌مقدم توضیح داد: اسمال سال جوانان است و باید به آنها آموخت که سینمای مستند عشق، صبوری و رنج می‌خواهد و باید نگاهی به گذشته داشته باشیم.مدیرت و ممارست اساتید سینمای مستند ما مثل آقای وهرام، ارد عطاریو و ... بوده که آثار آنها و خودشان را در ذهن‌ها و سینما ماندگار کرده است. نگاه به گذشته یک گنجینه است و این همان چیزی بود که باعث شد «تاراز» را به عنوان یکی از گنجینه‌های سینمای ایران به نمایش بگذاریم.سپس شکبیا نیا گفت: همکاران فیلم خانه ملی ایران که بسیار مجدانه برای ترمیم سینمای ما تلاش می‌کنند قطعه‌ای ۱۰ دقیقه‌ای از فیلم‌های ساخته شده در سالیان گذشته را آماده کردند که بسیاری از آنها تصاویر نابایی هستند.در ادامه پاس داشت فرهاد وهرام کارگردان «تاراز»، احمد ضابطی جهرمی تدوینگر این فیلم و مرتضی پورصمدی فیلمبردار این اثر برگزار شد که اعلام شد به دلیل دلیل مشغولیت ضابطی جهرمی در هیات داوران، او در این مراسم حضور ندارد.در این بخش محمد حمیدی‌مقدم، ارد زند، علیرضا حسینی و محمدمهدی طباطبایی نژاد روی صحنه آمدند.فرهاد وهرام در این بخش گفت: خوشحالم که بعد از سال‌ها فیلم را روی پرده می‌بینم. هر فیلم مستند یک آینده و سرنوشتی دارد؛ یک سری از آثار فراموش می‌شوند و یک سری سال‌ها قابل دیدن هستند. چنین فیلم‌هایی جزو تاریخ محسوب می‌شوند. الان دیگر «تاراز» از نظر تصویر یک کار کلاسیک است. من معتقدم اگر بخواهیم فرهنگ ایران را بنویسیم سینمای مستند پاسخگوی آن است نه سینمای داستانی، یعنی پنجاه سال دیگر نمی‌شود با سینمای داستانی تهران را شرح داد بلکه با سینمای مستند این کار شدنی است.

در ادامه عادل پورصمدی فرزند زنده‌یاد پورصمدی بیان کرد: حیف که پدرم نیست، هنوز رفتن او را باور نکرده‌ایم. او البته سفرهای طولانی مدت زیادی می‌رفت و هنوز فکر می‌کنیم او برمی‌گردد. افتخار می‌کنم که پسر او هستم، بی‌نهایت خاطرات شیرین از پدرم دارم. همچنین افتخار می‌کنم که بسیاری از بزرگانی را که اینجا هستند در کودکی دیده‌ام. باید بگویم تصمیم داریم با کمک دوستم بنیادی تحت عنوان مرتضی پورصمدی تاسیس کنیم و بتوانیم آثار ایشان را حفظ کنیم.

همدلی | قبل از بازیگری اولین کار موردهلاقه‌اش چتربازی بود. تمام امتحان‌هایش را هم شرکت کرد و قبول شد؛ ولی به‌خاطر صاف بودن کف پایش نتوانست آن را ادامه دهد. باین‌حال سینما آرزوی او را با همان لباس چتربازی بارها برآورده کرد.

در چند سال گذشته یکی از سینماگران قدیمی که از او یاد می‌شد رضا صفایی‌پور بود؛ یکی از آخرین بازماندگان سینمای اکشن که در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ رونق داشت و روز گذشته پس از چند سال بیماری از دنیا رفت.

این بازیگر سینما در دوران پرکار خود «بدمن» معروف سینما بود که به «رضا طوفان» شهرت پیدا کرده بود. او که بازیگری را پیش از انقلاب شروع کرده بود، از سال ۵۹ تا ۸۶ در تعداد زیادی فیلم سینمایی و چند سریال بازی کرد که تقریباً در بیشتر آن‌ها نقشی منفی داشت و برای خیلی‌ها دیدن تصویر او جز در نقشی منفی قابل‌باور نبود.

این روزها فیلم «گیجگاه» با حضور این هنرمند روی پرده سینماهاست ولی او در دو دهه گذشته دیگر پرکار نبود و اگرچه هرازگاهی پیشنهادهایی برای بازیگری داشت؛ اما بر سر اصول خودش باقی مانده بود. صفایی‌پور در یکی از گفت‌وگوهای مطبوعاتی خود در چند سال قبل، گفته بود: «من برای تمام سال‌هایی که در سینما بوده‌ام و برای همه نقش‌هایی که بازی کردم ارزش زیادی قائلم. دوست ندارم آنچه را ساخته‌ام راحت خراب کنم، ممکن است سخت بگذرد؛ ولی تحمل می‌کنم تا ببینم چه پیش می‌آید».

یکی از فیلم‌های آخر این بازیگر «پرچم‌های قلعه کاهو» سینما بود که صفایی‌پور درباره آن می‌گفت: «پرچم‌های قلعه کاهو» را دوست داشتم. یک فیلم اساطیری بود. جایزه هم گرفت. بعد از آن باز هم پیشنهاد بازی داشتم؛ ولی آن نقش‌ها برای من نبود. بالاخره آنچه من کار می‌کردم خودش یک ژانر بود، ژانر خطرناکی هم بود. مونوپول خودم بود پس خیلی مناسب‌ت ندارد که نقش کمدی به من پیشنهاد می‌شود. البته نقش‌های کمدی هم زیاد نبوده؛ ولی رغبتی به آن‌ها نداشتم. من برای کاری که در سینما کرده بودم ارزش زیادی قائلم، همین‌طور برای مخاطبی که سال‌ها مرا با آن نقش‌ها شناساخته، من به همین دلیل سختی‌ها را تحمل می‌کنم تا ببینم چه پیش می‌آید. فیلم «گیج‌گاه» هم که پیشنهاد شد به‌نوعی ادای دین به بازیگران دهه ۶۰ و من در حد دو سه دقیقه بازی کردم.

این بدمن سینمای ایران که بعد از سال‌ها کسی با آن ویژگی‌ها جایگزینش نشده دراین‌خصوص گفته بود: «من بدمن بودم؛ ولی دیگر به آن شکل در سینما بدمن نداریم. الان هر کسی از هر صنفی می‌آید و بازیگر می‌شود. درحالی‌که سینما

فرهنگ وهنر



برای در گذشت «رضا صفایی‌پور» که سوپرستار سینمای دهه ۶۰ و ۷۰ بود

رد پای طوفان

یک تخصص است و باید آن را بلد باشی. بعضی‌ها فقط دوست دارند بازی کنند و ورود بی‌رویه، این کار را خیلی خراب کرده، چون برایش ارزش قائل نمی‌شوند. اساتیدی سال‌ها در سینما کار می‌کردند که بازی کردن مقابلشان خیلی زحمت داشت. همان قدر که زحمت داشت، ارزش خاصی هم داشت. اصلاً رویه کار با الان فرق می‌کرد. همه سطحی، پر از حرف رکبک و... نمی‌دانم سینما به کجا می‌رود. همه چیز با زمانی که ما کار می‌کردیم فرق کرد. ما عاشقانه کار می‌کردیم و دغدغه‌مان مخاطب بود نه اینکه فقط دنبال فروش فیلم باشیم».

بازیگر «کانی مانگا» و «شکار خاموش» که در فیلم‌های دفاع مقدسی متعددی هم بازی داشته، درباره اینکه چقدر این تفاوت‌ها را به تغییر نسل کارگردان‌ها مرتبط می‌داند، می‌گفت: آن زمان کارگردان‌های زیادی داشتیم مثل آقای کیمیایی که هنوز هم هستند، یا آقای ملاقلی‌پور که در دفاع مقدس فیلم‌های ماندگاری ساخت، ولی بعدها کسانی آمدند که بیشتر تله‌فیلم ساختند. این تله‌فیلم‌ها با بودجه‌های اندک اتفاق خوبی برای سینما نبود. درست است که این‌ها هم باید وارد شوند؛ ولی تخصص هم خیلی مهم است. به من هم پیشنهادهایی از این دست کارها شده ولی ترجیح می‌دهم ریاضت بکشم و تن به هر کاری ندهم. البته با این طرز فکر تله‌فیلم خانوادام در این شرایط اقتصادی لطمه می‌خورد؛ اما با همه این‌ا حواحل تلاش می‌کنم با همین نگاه پیش بروم. من در این سال‌ها مشکلاتی داشتم؛ ولی به‌مخدرال در طول چهار دهه، بازیگر حرفه‌ای سینما بودم و چاره دیگری نیست.

همچنین درباره حس و حالش به سینما و تصمیم‌های بعدی آن در سال‌های کاری خود گفته، گفته بود: «احساس می‌کنم اگر کار دیگری را ادامه می‌دادم شرایطم مناسب‌تر

بود. من قبل از بازیگری اولین کاری که دوست داشتم، چتربازی بود. خیلی علاقه‌مند بودم. تمام امتحان‌هایش را هم قبول شدم؛ ولی فقط به‌خاطر صاف بودن کف پایم قبول نشدم. لباس مخصوص این کار را هم در سینما خیلی پوشیدم. از زمانی که وارد سینما شدم تا به الان، سعی کرده‌ام کار خوب انجام دهم و کارهایم فقط الهی به امید تو نباشد، یعنی برای همه آن‌ها زحمت کشیده‌ام؛ مثلاً سکانسی از فیلم «خط آتش» یادم می‌آید که در سرمای زمستان در هلی‌کوپتر در حال پرواز باز بود و ما باید با آن شرایط فیلم‌برداری را انجام می‌دادیم. تحمل همه آن سختی‌ها به‌خاطر علاقه بود نه پول.

من هنوز هم نقش‌هایی را که بازی کردم دوست دارم مثل فیلم «سینه‌سرخ» ولی آن نوع سینما دیگر ادامه پیدا نکرد. در این چند سال هم چند کار کمدی پیشنهاد شد که خواهش کردم مرا معاف کنند. به دوستان گفتم، نگاه مردم به من جور دیگری است. با اینکه سال‌هاست بازی نکرده‌ام؛ ولی هنوز که مردم مرا در خیابان می‌بینند احترام می‌گذارند و می‌گویند «خط آتش» و «پلاک» و «ضربه آخر» کم‌کم به با فیلم‌های دهه ۶۰ و ۷۰ من و آقای هاشم‌پور جور دیگری خاطره دارند. آن موقع من با نام «رضا طوفان» کار می‌کردم و بعد شدم رضا صفایی‌پور، او هم «جمشید آریا» بود و بعد شدم جمشید هاشم‌پور. این‌ها اسم‌های مستعار ما بود و رسم بود که اسمای کوتاه در سینما می‌گذاشتند. این اسم‌ها با شخصیت‌های پر تحرکی که بازی می‌کردیم خیلی جاذبه داشت.

رضا طوفان که در سال‌های گذشته به پارکینسون مبتلا شده بود، آرزو داشت کارهایی که در این سال‌ها انجام داده دیده شود چون می‌گفت: «من هم اندازه خودم برای این سینما زحمت کشیدم و بعد آن را تحویل دوستان و جوانانی دیگر دادم.»

دختر این هنرمند، هنگامه صفایی‌پور که

«داوود نعمتی» عضو هیئت‌علمی و دانشیار دانشگاه صداوسیما:

کانال‌های انتخاباتی اگر مطالبات مردم را بیان کنند، موفق خواهند بود

انتخاباتی بیشتر بوده؛ چون عدالت رسانه‌ای رعایت شده است، رسانه در این برنامه‌ها نشان داده که نسبت به نامزدها سوگیری نداشته است و بیشتر سعی کرده سؤال‌های مردم را ببرد و قضاوت را به خود آنها بسپارد. اگر همین اتفاق در مراکز استان‌ها بزرنگ باشد مورد اقبال قرار می‌گیرد و حتماً در تصویر که امروز با مخاطب از رسانه با آن مواجه است تأثیرگذار خواهد بود و رسانه را در همان نقش اصلی خود که از جهت‌گیری‌های سلیقه‌ای به‌دور است، می‌بیند.

عضو هیئت علمی و دانشیار دانشگاه صداوسیما در ادامه به دیگر پیامدهای اجرای درست چنین طرح‌هایی اشاره و اضافه کرد: اگر این طرح بر مبنای برنامه‌ریزی مبتنی بر هدف که یکی از مدل‌های برنامه‌ریزی در حوزه رسانه است به‌خوبی اجرا شود تصویر مناسبی از عملکرد حرفه‌ای رسانه ارائه می‌شود؛ تصویری که هم می‌تواند نقش آگاهی‌بخشی رسانه را افزایش دهد هم باورپذیری مخاطب نسبت به پیام منتقل شده بالا می‌رود و گارد نمی‌گیرد.

بهره‌گیری از مجریان نامی

او درباره آسیب‌ها و چالش‌های فرضی چنین طرحی تصریح کرد: از آنجایی‌که طرح هنوز اجرایی نشده است و برای اولین بار می‌خواهد، انجام شود باید منتظر ماند تا برنامه‌ها روی آنتن برود و بعد ارزیابی دقیقی نسبت به آسیب‌شناسی و چالش‌های موجود داشت؛ اما از مهم‌ترین آسیب‌های فرضی این است که این شبکه‌ها در تولید و انتشار محتوا صرفاً تریبون نامزدهای انتخاباتی باشند و نتوانند نقش مطالبه‌گری خود را به‌خوبی ایفا کنند.نعمتی پیشنهادهایی را در این زمینه مطرح کرد و گفت: صداوسیما این برنامه‌ها را تولید می‌کند که مردم آنها را ببینند، نسبت به برنامه‌های نامزدها حساس شوند و بهترین‌ها را انتخاب کنند. من نامزد ممکن است وعده‌هایی بدهم که نیاز است رسانه در راستای آنها تحلیل و استدلالت کند تا به انتخاب بهترین‌ها کمک شود.

پیشنهاد می‌کنم صداوسیما برای این برنامه‌ها از مجریان مسلط بهره بگیرد، ما مجریان خوبی داریم که ظرفیت دانش و اطلاعات خوبی دارند و می‌توانند در گفت‌وگوها حضور یابند و اتفاقاً این‌گفت‌وگوها می‌تواند اعتبار خوبی برای رسانه ملی هم به همراه بیاورد. حس مخاطب هم نسبت به نماینده‌ای که از نامزدها پرس‌وجو می‌کند بالا می‌رود.

رویداد

به میزبانی برج آزادی **برگزیدگان جشنواره موسیقی «امیرجاهد» معرفی می‌شوند**



همدلی | مراسم اختتامیه پنجمین جشنواره موسیقی «امیرجاهد» عصر روز جمعه اول دی در سالن اصلی مجموعه فرهنگی هنری برج آزادی تهران برگزار می‌شود.به نقل از روابط‌عمومی جشنواره، آیین اختتامیه پنجمین جشنواره موسیقی «امیرجاهد» روز جمعه ۱ دی سال جاری از ساعت ۱۹ تا ۲۱ در سالن برج آزادی تهران برگزار خواهد شد.این برنامه در چندین بخش برگزار خواهد شد که اجرای گروه موسیقی «امیرجاهد» مشتمل بر جمعی از استادان خانه‌موزه معین و امیرجاهد بخشی از آن خواهد بود.در این مراسم برگزیدگان بخش‌های «گروه‌نوازی»، «دو‌نوازی» و «تک‌نوازی» با حضور هیات داوران و اعضای شورای سیاستگزاری معرفی شده و تعدادی از مسئولین و استادان موسیقی در این برنامه سخنرانی خواهند داشت. این در حالی است که در طول برنامه و در چندین نوبت از برگزیدگان پنجمین جشنواره موسیقی «امیرجاهد» نیز قدردانی خواهد شد.در این دوره سه نفر از شرکت‌کنندگان به عنوان استعداد درخشان انتخاب شده‌اند که از آیین اختتامیه معرفی شده و به رتبه‌های اول تا سوم نیز تندیس جشنواره و لوح تقدیر ابدا خواهد شد.

با حضور وزیر ارشاد به تصویب رسید

تدوین سند جامع دیپلماسی هنری کشور در شورای هنر



همدلی | بر اساس تازه‌ترین تصمیمات اتخاذشده در شورای هنر سند جامع دیپلماسی هنری کشور با تدوین می‌شود.به نقل از روابط‌عمومی دبیرخانه شورای هنر، جلسه شورای هنر با حضور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و رئیس شورا و اعضای شورا صبح دوشنبه ۲۷ آذر در این وزارتخانه برگزار شد.در این جلسه مصوب شد سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی با تشکیل کمیته‌های تخصصی سند جامع دیپلماسی هنری کشور را با نگاه جامع و فرادستگاهی تا پایان سال جاری تدوین کند و متن سند پیشنهادی در اوایل سال آینده در شورای هنر طرح و بررسی شود.همچنین دراین جلسه طرح پیشنهادی برای توسعه همکاری‌های هنری با کشورهای منطقه از سوی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی ارائه شد و اعضای شورای نظرات و دیدگاه‌های خود را درباره این طرح بیان کردند.همچنین در این جلسه شورای هنر، نظرات و نکات اصلاحی اعضای شورای معین شورای عالی انقلاب فرهنگی درباره سند موسیقی کشور و تشکیل بنیاد پویانمایی بررسی و موارد موردنظر اصلاح شد.

با اجرای قطعات جدید انجام می‌شود

آغاز فصل تازه کنسرت‌های «علیرضا قربانی» در تهران



همدلی | علیرضا قربانی همزمان با برگزاری تور کنسرت‌های خارج از کشور خود طی روزهای پیش‌رو، فصل تازه کنسرت‌های تهران را با رهبری ارکستر حسام ناصری آغاز می‌کند.به نقل از روابط‌عمومی کنسرت، با توجه به استقبال مخاطبان از کنسرت‌های تابستان علیرضا قربانی در کاخ سعدآباد و تقاضای آن‌ها برای اجرای مجدد، این کنسرت از ۷ دی در رویال هال تهران فراهم شده است.بر اساس برنامه‌ریزی‌های انجام گرفته در این کنسرت، قطعات جدید و متنوعی اجرا خواهند شد و مانند سنوات گذشته مدیریت هنری این اجراها را حسام ناصری بر عهده دارد.بلیت‌فروشی این کنسرت از ساعت ۲۲ امشب ۲۷ آذر آغاز می‌شود.قربانی در تورکنسرت کانادا در شهرهای کالگری، ونکوور، تورنتو و مونترال و در تورکنسرت اروپا در شهرهای دوسلدورف، فرانکفورت، مالمو، مونیخ، استکهلم روی صحنه رفت که مورد استقبال بسیار و ویژه مخاطبان قرار گرفت.او طی روزهای پیش‌رو در قوتبه روی صحنه رفت و اواخر ماه ژانویه سال جدید میلادی در استرالیا اجرا خواهد داشت.